

LINK IN ART II

Suvremena znanstveno-fantastična likovnost: Ostanimo u budućnosti (utopija/distopija)

Zoltan Horvat Čološ | Zdravko Milić | Vice Glibota

Contemporary science fiction art: Let's stay in the future (utopia/dystopia)

KRK | Galerija/Gallery Decumanus | 27. 6. – 28. 8. 2025.

LINK
IN ART II

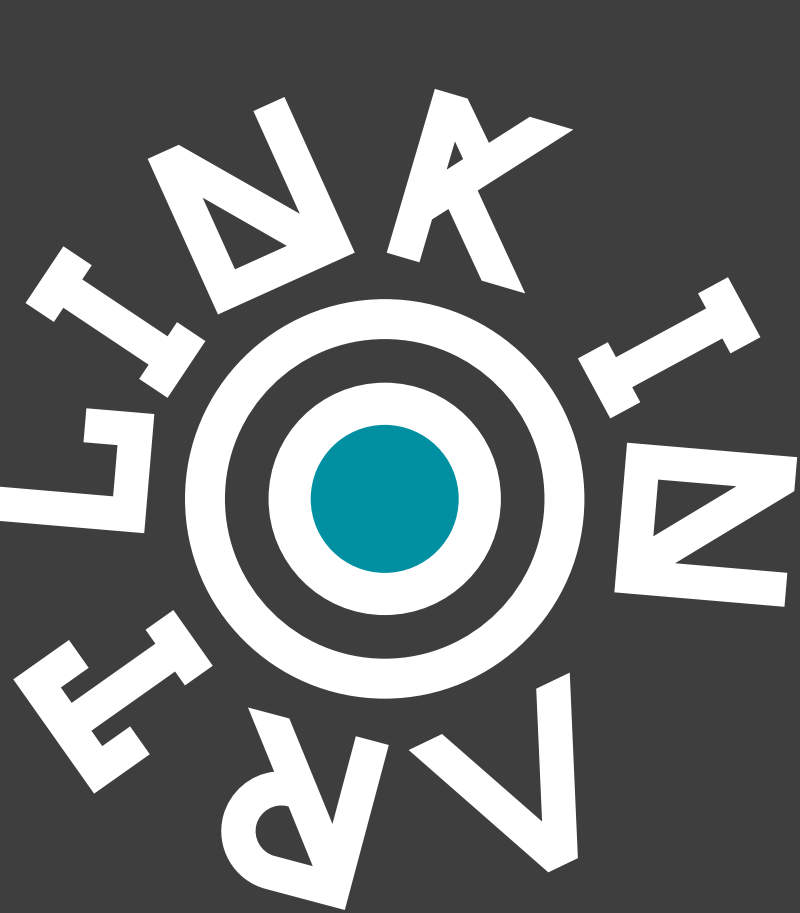
2025.

LINK IN ART

KONCEPT

LINK IN ART je projekt koncipiran kao suvremena umjetnička platforma za intermedijsko, interdisciplinarno i multimedijsko umrežavanje različitih suvremenih vizualnih praksi i različitih konceptualnih strategija, u svrhu oblikovanja otvorenog, pristupačnog i netradicionalnog sustava suvremene vizualne komunikacije. Osmišljen je po uzoru na koncept internetskog umrežavanja (na što asocira i nazivom) te direktnog, brzog i globalnog komuniciranja na društvenim mrežama, nudeći kroz matricu odabrane teme, interpretirane kroz samostalne izložbe odabranih autora, kreativni model umrežavanja autora, autorskih koncepcija i izričaja, likovno-filozofskih ideja i umjetničkih strategija te medijskih praksi i pristupa. Stvarajući tako, unutar platforme, intrigantni multidimenzionalni i multisegmentni vizualni sklop, koji kroz svaki svoj novoumreženi "link" uspostavlja živu i interaktivnu (često i društveno – osviještenu) komunikaciju autora, publike i zajednice. ●

LINK IN ART

Zoltan Horvat Cološ | Zdravko Milić | Vice Glibota

LUISA RITOŠA

Suvremena znanstveno-fantastična likovnost
Dstanimo u budućnosti (utopija/distopija)

Svake godine ovaj interdisciplinarni, multimedijalni projekt ugošćava niz istaknutih autora povezanih u jednu cjelinu. Ovogodišnja tema posvećena je suvremenoj znanstveno-fantastičnoj likovnosti, pri čemu istražujemo vizualnu potku **Zoltana Horvata Cološa**, **Zdravka Milića** i **Vice Glibote**. Žanr znanstvene fantastike neizostavan je dio njihovog šireg i višeslojnog likovnog, ali i društvenog diskursa. Zoltan Horvat Cološ nam nudi optimizam retro-futurističkih objekata, Zdravko Milić svojim mjesečevim pejzažima kritički promišlja svakodnevicu, dok se Vice Glibota predstavlja mračnim, monumentalnim cyberpunk konstrukcijama.

Korijene znanstvene fantastike u likovnosti, u formi fantastičnog i snovitog, mogli bi pronaći u raznim djelima. Posebice se ističe **Hieronymus Bosch** sa svojim čudnovatim bićima, nadnaravnim krajolicima te kombinacijama religijskih i fantazmagoričkih prikaza. Počeci se mogu vezati i uz romantizam i simbolizam, s umjetnicima kao što su **Henry Fuseli**, **Odilon Redon** i **William Blake**. Futurizam, u proslavi stroja i industrije, također doprinosi formiranju žanra, a isto tako i

nadrealizam, prisjetimo se radova [René Magritta](#), [Max Ernsta](#), ili [Remedios Varo](#) i [Leonore Carrington](#). Poseban utjecaj ima književnost, pri čemu su djela [Mary Shelley](#), [Julesa Vernea](#) i [H. G. Wellsa](#) nadahnula mnoge umjetnike. Razdoblje između 1930-ih i 1950-ih poznato je kao "zlatno doba" znanstvene fantastike, kada su stripovi, časopisi i filmski plakati predstavljali osnovno područje ZF likovnosti. U to vrijeme javljaju se umjetnici poput [Chesleyja Bonestella](#), ili [Margaret Brundage](#) ilustratorice kulturnog časopisa "Weird Tales". Uz napredak znanosti i tehnologije, u 21. stoljeću, ZF postaje sveprisutan žanr, a posebno se razvija žanr retro-fantastike, cyberpunka i postapokaliptične fikcije.

Mogli bi reći kako danas živimo u distopijskoj budućnosti zamišljenoj otprilike 80-ih godina 20. stoljeća. Tehnologija je sveprisutana i invazivna; egzistiramo na više traka i nivoa, rascjepljeni smo između dviju stvarnosti – one materijalne i virtualne. Znanost se eksponencijalno razvija i otvara nezamislive mogućnosti, dok smo istovremeno svjedoci intenzivnog uništavanja i devastacije planeta te stvaranja ekstremnih društvenih sistema. Budimo se u svijetu u kojem je bioraznolikost uništena, mnoga bića su izumrla, a na rubu izumiranja su i slonovi, tigrovi i razne druge vrste. Osvještavamo mračnu stranu zbilje i strahujemo od ostanka u ovoj sadašnjosti. Klimatske promjene i egomanija suludo bogatih svakodnevne su vijesti. Bojimo se globalnog zatopljenja, strahujemo od kaosa. U ovako mračnom scenariju pitamo se, živimo li u budućnosti kakvu smo priželjkivali ili smo bespovratno zakoračili u dekadenciju, možemo li uopće zamisliti bolji svijet i kako bi on izgledao? Ova i slična pitanja zaokupljaju navedene umjetnike, koji kroz svoj rad pokušavaju strukturirati odgovore ili pak sagledati širu sliku stvarnosti i naše budućnosti.

Krajem 20. stoljeća u literaturi ZF žanra pojavio se termin "steampunk"; ovaj izraz prvi su koristili književnici [K.W. Jeter](#), [James Blaylock](#) i [Tim Powers](#), danas prepoznati kao pioniri žanra. Steampunk uskoro postaje određena estetika, a moguće i etika, kako u književnosti tako i u ostalim umjetničkim pravcima. Ona kombinira elemente viktorijanskog doba i futurističkih tehnologija, u kojoj se stvaraju alternativne povijesne vizije, jedinstvene fuzije prošlosti i budućnosti. Danas je steampunk zanimljiv subkulturni, likovni i književni pokret koji zadobija sve veći momentum.

U radu [Zoltana Horvata Cološa](#) prisutne su glavne karakteristike steampunk estetike: naglašena mehanika, vidljivost svih dijelova mehanizma (cijevi, zupčanici, žice), mješanje materijala, i povijesnih razdoblja, međutim autor ima znatan pomak od steampunk žanra. Naime, klasični steampunk modeli spajaju već postojeće elemente, a on mnoge djelove kompletno sam izrađuje. U tome se ističe kao izvrstan zanatlija koji kombinira minimalno sedam zanata. Vidimo stručnost u struganju, varenju, poliranju, lakiranju, limariji, origamiju i drugim zanatima. Materijali koje najčešće koristi su drvo javora, staklo, bronca i mesing. Izbor tih materijala upućuje na to da autor teži vrsnoći, da mu je bitna dugovječnost i kvaliteta rada, koju, možemo slobodno reći, majstorski dostiže. Precizna elegancija izrade stapa se s dojmom raskoši i ekskluzivnosti. Drvo, svojom prirodnom teksturom i toplinom pruža kontrast hladnim metalnim dijelovima, čime skulpture dobivaju dozu organskog. Bogatim detaljima, sjajem i oblikom ovi nas radovi privlače da im priđemo bliže i pokušamo odgonetnuti ne samo njihovo značenje, već i prijašnju funkciju pojedinih dijelova. Primjećujemo da se neki sastoje od komada muzičkih instrumenata, uočavamo trubu, violinu, klarinet i saksofon. Ostarjeli ili odbačeni muzički instrumenti dobivaju novi život, novi smisao i novu svrhu. Uzbudjenje koje nas obuzima dok ih gledamo usporedivo je s uzbudjenjem djeteta koje otkriva novu igračku. Nadrealistički prizori koje pružaju ovi vješti sklopovi oduševljavaju maštovitošću te minucioznom i stručnom obradom. Autor nam nudi optimizam, radost stvaranja, veselost napretka, euforiju otkrića. Inspiriran romanom [Julesa Vernea](#) "80 dana oko svijeta", on kreira intrigantan, starinski "Balon" koji evocira romantiku i avanturistički duh.

Interesantno je da balon iznutra svijetli, što otvara mogućnost njegove upotrebe kao lampe ili lustera, a dno, gdje se inače nalazi kabina, iznenađuje otkrićem da je zapravo riječ o brodici, koja, ako je obješena poput lustera, doslovno postaje leteći brod.

Jedrenjaci, jedrilice i brodovi pojavljuju se kao česti motivi. Utjelovljuju želju za putovanjem i lutanjem te prizivaju pustolovinu izvan vremena i prostora. Oni postaju duhoviti strojevi koji nas razveseljavaju i zabavljaju te nam dopuštaju da osjetimo dječju radost. Pred nama je složen, višeslojan rad prepun neobičnih momenata. Iako sve izgleda vrlo kompaktno i funkcionalno, nažalost, ove kreacije nemaju unutrašnji mehanizam koji ih pokreće. Premda nepomični, oni se ipak kreću, zvuk ostaje njihov nevidljiv, ali moćan pratilac. Svaki materijal, svaki spoj i površina nose svoju vlastitu rezonancu, koja se na dodir budi. Kad kovine zveckaju čuje se rezak ton, koji ostaje u prostoru kao odjek nečega iz davnina. Miris drva i metala koji prožima prostor, budi osjetila, emocije i priziva sjećanja. Ovi radovi mogu biti korišteni u dizajnu interijera, kao ukras, ali i sa svrhom. "Svetionik" svijetli u tami i može poslužiti kao noćna lampa. Rad "Tesla" je, također, lampa sastavljena od ostataka plinske svjetiljke, podsjećajući nas kako su se nekad osvijetljavali prostori. Sadrži dirljivu, minijaturnu sliku Tesle na plavoj podlozi. Tajanstveni likovni elementi izazivaju naše čuđenje i divljenje. Znanstvenik i vizionar Nikola Tesla svojim rukama "zaziva" električnu energiju i podsjeća nas na nesagledive mogućnosti prirode koje još leže neotkrivene i neupotrebljene. Isto tako, Zoltan Horvat Cološ svojim originalnim i razigranim djelima, priziva alternativnu prošlost u koju možemo zaviriti jedino kroz njegov rad.

Ova djela trepere sofisticiranošću, dok istovremeno izražavaju asketsku strogoću i baroknu veličanstvenost. Mesing, bronca i bakar, sa svojom luminoznošću evociraju procese preobrazbe. Staklo, sa svojom prozirnošću, stvara svjetlosne efekte u kojima reflektirani sjaj djeluje gotovo hipnotički. U suglasju metala, drva i stakla, prošlosti i budućnosti, sastoji se samosvojna i zavodljiva semiotika njegovog izraza. Horvatov inovativni i entuzijastični pogled na svijet rasterećuje nas, daje nam slobodu da budemo, postojimo i maštamo, slobodni od imperativa djelovanja, u prostoru i vremenu gdje bivanje samo po sebi ima vrijednost.

Zdravko Milić |

Lundrom

Putnici na putovanju oko planete Zemlje nalaze trenutke predaha na veselim mjesečevim kupalištima. Njihovi dani ispunjeni su galaktičkim banketima u restoranima s pogledom na Saturnove prstenove i privatnim koncertima gdje umjetna inteligencija komponira simfonije po njihovim raspoloženjima. Vrijeme im nije ograničeno, jer zahvaljujući najnovijim medicinskim terapijama, stanice se regeneriraju brže nego što stare. Zemlja više nije poželjna destinacija, zagađena je i jedna, pa turisti u hordama stižu na Mjesec. Dolaze da osunčaju svoju guštersku kožu i plivaju u mlačnim jezerima osvijetljeni zvijezdama. I dok brzaju prema sljedećoj orbitalnoj postaji za sobom ostavljaju plastične vrećice i sunčane naočale.

Ove futurističke vizije, u tehnici akrila na platnu, Milić dočarava kroz vizure mjesečevog pejzaža, gdje primamljivi prizori alternativne sadašnjosti/budućnosti prizivaju misli o godišnjem odmoru na Mjesecu. Gradacijom sivih tonova majstorski oslikava robusnu površinu Mjeseca, a na horizont smješta vrh/brdo s kojeg je uočljiva vijugava staza. Ona nas upućuje na to da se na površini dešava kretanje. Često je u prvom planu krater ispunjen vodom u kome plutaju igračke – dječji kamioni, avioni i brodići, ili se pak pojavljuje neka druga surealna sinteza, primjerice klasicistička ženska kamena figura koja "pretvara" mjesečev karakter u fontanu. Radovi su prožeti začudnim momentima, pri čemu hladne boje i tonovi, kroz kontroliran, ali ekspresivan potez, konstruiraju sliku punu zanimljivih likovnih rješenja. Način rada otkriva nam predanost i upornost. Dijelovi slika rađeni su mozaički, doduše kistom, a ne kamenčićima, ali vidimo da, u ovom opusu, Milić ostaje vjeran svom likovnom izričaju mozaičkih kompozicija. Nadograđujući ih sadržajem koji je zaogrnut konceptualnim paradigmama čini ih još intrigantnijim, u suštini nudeći uz vrhunsko likovno majstorstvo i kritiku društvene stvarnosti. Ironičan i zabavan, a istovremeno ozbiljan, osvrće se kritički na pohlepu i potrebu ljudskog roda da kolonizira i prilagodi svaki kutak svemira sebi. Kritika je to konzumerizma, ekološke nebrige i suludog, autodestruktivnog stanja u kojem danas živimo. Njegov Mjesec iz budućnosti je groteskno poznat, podsjeća pomalo i na hrvatsku obalu ljeti; prekriven ostacima plastike, upućuje nas na civilizaciju koja ni u svemiru ne može pobjeći od vlastitog otpada. Uz ekološku nebrigu, konzumerizam i kolonijalizam ovdje nailazimo i na reference o srozavanju ljudskog duha, kojeg

danas više zaokupljaju igračkice nego znanost, šareni omoti nego sadržaj. Srozavanje vrijednosti današnjeg društva vidljivo je ne samo kroz umanjivanje značaja znanosti (flat-eartheri) već također kroz jačanje fašizma, ekstremizma i narcizma. Zbog imperativa kapitala prisutno je epidemijsko širenje narkomanije i ovisnosti svih vrsta te regresiranje u primitivnije oblike zajednica. Dok znanost rapidno napreduje, svjedočimo paradoksu intelektualne regresije mase, gdje se kritičko mišljenje potiskuje, a centri moći učvršćuju svoju kontrolu kroz tehnološki nadzor. Tehnologija postaje osnovni mehanizam za ekonomsku hegemoniju, pri čemu se gubi privatnost i sloboda izbora. U suštini, gubi se i sama ljudskost, mi postajemo objekti u službi povećanja profita elite, robovi u vladavini nadzornog kapitalizma.* Umjesto pomaganja potrebitima multi-biljunaši planiraju poslovne poduhvate u cilju povećavanja svog bogatstva i oduzimanja resursa većini. Uništavaju planetu zbog sulude gramzivosti, ne nudeći većini stanovnika ništa svrsishodno.** Kada bi multi-biljunaši posjedovali normalniji vrijednosni sustav mogli bi značajno doprinijeti obnovi našeg planeta, no upitno je mogu li multi-biljunaši uopće imati zdrav razum. Na ovu dinamiku Milić se satirički osvrće, i vrši propitivanje svih tekovina 20. stoljeća, uključujući i misije na Mjesec od 1969. – 1972. godine. Jesu li ljudi uopće bili na Mjesecu ili je to farsa? Što nam se sve servira kao istina? Pritom motiv površine Mjeseca postaje podsjetnik na sve ono što smo uništili na Zemlji, shvaćajući kako zenit tehnologije ne nudi nužno i moralni imperativ.

Danas, u svijetu kapitala, otkrivamo kako materija ne oslobađa, već kondenzira patologiju društvenih hijerarhija. Svjedočimo spektaklu laži, nadzora, fetišizaciji posjedovanja i dekadenciji intelekta. Milić na virtuozan i duhovit način oslikava apsurd današnjeg vrijednosnog sustava i poziva nas da se kritički

osvrnemo na vlastite odluke i izbore. Hoćemo li i dalje biti društvo koje glorificira profit iznad opstanka, ili ćemo prepoznati apsurd pohlepe? Naposljetku, pitanje nije može li čovječanstvo dosegnuti zvijezde, već hoće li ga išta drugo osim vlastitog nihilizma tamo dočekati.

* Pojam "nadzorni kapitalizam" popularizirala je profesorica Shoshana Zuboff u svojoj knjizi *The Age of Surveillance Capitalism* (2019), gdje opisuje način na koji tehnološke tvrtke u svrhu vlastitog profita prikupljaju i koriste osobne podatke korisnika za predviđanja i manipuliranja njihovim ponašanjem. (op.a.)

** Planovi za svemirski turizam uključuju određenu devastaciju zemaljskih resursa. Lansiranje raketa ispušta velike količine ugljičnog dioksida (CO₂) i drugih štetnih plinova. Jedan svemirski let može proizvesti do 100 puta više CO₂ po putniku u usporedbi s dugolinijskim avionskim letom. Ovi zagađivači ostaju u stratosferi, gdje ih vremenski uvjeti ne mogu ukloniti, što može dovesti do dugoročnih klimatskih promjena. (op.a.)

Svojim monumentalnim konstrukcijama, reljefima i skulpturama Vice Gilbota utjelovljuje svijetove nepoznate budućnosti. Svoj umjetnički izraz gradi kroz raznovrsne materijale, od drva, kamena, gipsa i betona do stiropora i lijevane sintetičke smole, često ih kombinirajući s električnim instalacijama i metalnim punilima. Sintetička smola mu omogućuje preciznu izvedbu i direktnu interakciju s formom. Tonovi su prigušeni, boje minimalizirane i naša se pažnja okreće obradi materijala. U izradi je vidljiva sklonost kontrastima pri čemu suprotstavlja glatke i hrapave teksture, čime pojačava vizualni i taktilni dojam. Motivi koji ga zaokupljaju najčešće su u spektru cyberpunk i postapokaliptične ikonografije.

Zaokupljen mogućnostima spajanja ljudskog i tehnološkog Glibota otvara niz pitanja iz bio-mehanike, bio-etike i genetskog inženjeringa. Njegove figure zarobljene u mehaničkim strukturama svjedoče vizijama integracije čovjeka i tehnoloških komponenti te istražuju komplicirani odnos čovjeka i tehnologije. Prisutni elementi iz prirode, stabla, biljke, ali i sama apstraktna, obla, organska forma materijala, koja se povremeno javlja, podcrtava kontrast s distopijskom temom. Linije, sjene, oblici i teksture rastaču se i podsjećaju nas na degradaciju i raspadanje. Hrdave strukture prizivaju napuštene gradove. Sam naziv izložbe "The Wasteland Loot" ("Plijen pustoši") asocira na post-apokaliptične prizore kakve vidamo u wasteland cyberpunk filmografiji.*** Autora tehnološki napredak fascinira, ali istovremeno plaši. Svjestan kako je put kojim civilizacija danas kroči prepun rizika i opasnosti on materijalizira/sublimira ove strahove u konkretne radove. To nisu promišljanja o dalekoj budućnosti, već o današnjim tehnološkim i medicinskim inovacijama. Primjeri integracije ljudskog tijela s naprednim tehnologijama dio su suvremene medicine. Koriste se bionički udovi, povezani s perifernim i centralnim živčanim sustavom, neuralni implantati, tehnologije augmentirane stvarnosti (AR) i senzorne ekstenzije. U tom kontekstu, Glibota se dotiče transhumanizma, ideje koja zagovara poboljšanje ljudskih sposobnosti putem tehnologije. Humanoidi predstavljaju sljedeću fazu evolucije čovječanstva, a transhumana bića intenzivno se razvijaju: kiborzi (Cybernetic Organisms) odnosno ljudi s bioničkim udovima, pametnim implantatima poput pacemakera, zatim genetski unaprijeđeni ljudi (Bioenhanced Humans),

nadograđeni genetskom manipulacijom, s vidno poboljšanim fizičkim i mentalnim sposobnostima. Još radikalniji oblik evolucije bili bi (biti će) sintezni humanoidi (Synthetic Humans), bića izrađena od sintetičkih inovativnih biomaterijala, ali s mogućnošću prijenosa ljudske svijesti u digitalni oblik. Napredak u nano i neurotehnologiji te biomedicinskom inženjeringu mogao bi omogućiti direktnu komunikaciju s umjetnom inteligencijom putem neuralnih sučelja. Na koncu, planiraju se stvoriti nadljudi (Posthumans), bića visoke inteligencije i tjelesne otpornosti, potencijalno besmrtni. Ovi planovi i projekti u punom su jeku, te je samo pitanje vremena do ostvarenja. Nadljudi, kreirani genetskim inženjeringom, nadopunjeni biomimetičkim materijalima predstavljaju sljedeće poglavlje naše civilizacije, u kojem obični ljudi postaju biološki inferiornija bića.

Fascinacija ZF žanrom kod Glibote se proširuje i na svemirska prostranstva. Njegov rad nadilazi galerijske prostore, uključuje edukativne projekte poput Astroparka u Makarskoj, projekta koji afirmira astronomiju, gdje je kroz sedam javnih skulptura predstavio planete Sunčevog sustava. Tematika svemira za njega postaje moment oslobođenja u kojem se ogledava njegov istraživački elan. Njegovo djelovanje i umjetnička praksa smještaju ga u kontekst umjetnika koji spajaju znanost i vizualnu umjetnost.

U vremenu kada vječan život postaje mogućnost, Glibota nas podsjeća na zakon entropije, nudeći dijalektiku progresa i dekadencije kao neizbježnu stvarnost visokotehnološkog svijeta. Moćne, impresivne, prisutne i nezaobilazne njegove nas skulpture fasciniraju i ispunjavaju naš duh udivljenjem i nemirom. Njegovi radovi otvaraju prostor za refleksiju o suvremenoj civilizaciji, njezinim temeljima i limitima ekspanzije u eri nadzornog kapitalizma. Kritički promišlja trenutak kada civilizacija doseže tehnološki vrhunac, nakon kojeg neminovno slijedi pad. Njegovi postapokaliptični pejzaži i posthumani entiteti postaju ogledala u kojima se lomimo, nestajemo i prepoznajemo vlastite strahove od dehumanizirane sadašnjosti i budućnosti. ●

*** Iako se cyberpunk i žanr postapokalipse razlikuju kao dva konceptualno različita žanra, njihov spoj, poznat kao postapokaliptična cyberpunk filmografija, ponekad se naziva cyberpunk wasteland ili post-cyberpunk, gdje visoka tehnologija opstaje unutar propale civilizacije. (op.a.)

Vice Glibota

– Bez naziva/Untitled, detalj/detail

– kombinirana tehnika (reljef)/combined technique (relief), 126,2 x 103 x 18,7 cm, 2024.

LINK IN ART

Zoltan Horvat Cološ | Zdravko Milić | Vice Glibota

LUISA RITOŠA

Contemporary science fiction art
Let's stay in the future (utopia/dystopia)

This interdisciplinary project has been held annually, bringing together prominent artists whose works form a cohesive whole around a specific theme. This year's focus is on contemporary science fiction art, exploring the visual essence of Zoltan Horvat Cološ, Zdravko Milić, and Vice Glibota. These three artists are deeply connected to the science fiction genre, a genre that is integral to their broader artistic practice. Zoltan Horvat Cološ offers optimism through retro-futuristic objects, Zdravko Milić critically reflects on everyday life with his lunar landscapes, while Vice Glibota presents dark, monumental, cyberpunk constructions.

Throughout history, science fiction has influenced visual art in various forms, from Hieronymus Bosch's fantastical creatures to the surrealism of René Magritte and Max Ernst. The beginnings can also be traced back to Romanticism and Symbolism, with artists such as Henry Fuseli, Odilon Redon, and William Blake,

whose works explored the mysterious, the visionary, and the otherworldly. Futurism in the early 20th century, with its celebration of the machine and industry, also contributed to the formation of the genre, as did Surrealism, recalling the works of **René Magritte**, **Max Ernst**, **Remedios Varo**, and **Leonora Carrington**. Literature played a significant role in shaping sci-fi art, with the works of **Mary Shelley**, **H. G. Wells** and **Jules Verne** inspiring many visual artists. The period between the 1930's and 1950's is known as the "Golden Age" of science fiction, when comics, magazines, and film posters became the primary medium for sci-fi art. During this time, artists such as **Chesley Bonestell** and **Margaret Brundage**, the illustrator of the cult magazine "Weird Tales", emerged. With the progress of science and technology, science fiction has become an omnipresent genre in the 21st century, with particular growth in retro-fantasy, cyberpunk, and post-apocalyptic fiction. Today, we live in a dystopian future imagined in the 1980's. We exist on multiple tracks and levels, torn between two realities – the material and the virtual. Science is developing exponentially, unlocking unimaginable possibilities, yet at the same time, we are witnessing the intense destruction of the planet and the rise of extreme social systems. We wake up in a world where biodiversity is vanishing, many species have gone extinct, and elephants, tigers, and countless others species are on the brink of disappearance. We are becoming increasingly aware of the dark side of reality and fear being trapped in this present. Climate change and the egomania of the insanely rich dominate the headlines daily. We fear global warming; we fear chaos.

In such a dark scenario, we ask ourselves: Are we living in the future we once wished for, or have we irrevocably stepped into decadence? Can we even imagine a better world, and what would it look like? These and similar questions preoccupy the artists presented here, who, through their work, seek to structure answers or gain a broader perspective on reality and our future.

Zoltan Horvat Cološ | ▼

My Childhood

At the end of the 20th century, the term "steampunk" emerged in science fiction literature, coined by pioneers **K.W. Jeter**, **James Blaylock**, and **Tim Powers**. Steampunk quickly evolves into a distinct aesthetic – and perhaps even a particular ethic – both in literature and other artistic fields. It blends elements of the Victorian era with futuristic technologies, creating alternative historical

visions and unique fusions of past and future. Today, steampunk is a fascinating subcultural, artistic, and literary movement that continues to gain momentum.

Zoltan Horvat Cološ's work embodies steampunk aesthetics with emphasized mechanics, visible gears and pipes, and the fusion of materials and historical periods. However, he significantly diverges from classic steampunk by crafting many parts himself, showcasing mastery in at least seven trades, including turning, welding, and origami. His use of materials like maple wood, glass, bronze, and brass reflects his commitment to excellence, durability, and quality, achieving precision and elegance in his work. The contrast between wood and metal creates an organic balance, while the intricate details invite closer inspection. Some sculptures incorporate parts of musical instruments like trumpets, violins, and saxophones, giving new life and meaning to old objects. These creations spark excitement, similar to the joy of a child discovering a new toy. Inspired by **Jules Verne's** "Around the World in 80 Days", Horvat creates a nostalgic "Balloon" that doubles as a lamp or chandelier, with a boat-like base that transforms it into a flying ship. Sailing ships and boats are recurring motifs, symbolizing the desire for travel and adventure. The "Lighthouse" doubles as a night lamp, adding mystery and wonder. Despite their stationary nature, Horvat's works convey movement through sound, with each material resonating upon touch. The "Tesla" lamp, made from a gas lantern, features a miniature image of Nikola Tesla, evoking the potential of nature yet to be discovered.

Horvat's works shimmer with sophistication, combining baroque grandeur and ascetic strictness. Brass, bronze, and copper, with their luminosity, evoke transformation, while glass creates hypnotic light effects. His fusion of metal, wood, and glass as well as combining past and future are at the heart of his captivating semiotic expression. Horvat's innovative and enthusiastic view of the world relieves us, gives us the freedom to be, exist and imagine, free from the imperative of action, in a space and time where being has value in itself.

▼ Zdravko Milić |

Lunadram

In the acrylic-on-canvas technique, Milić presents us with futuristic visions of the Moon's landscape, where alluring scenes of an alternative present or future evoke thoughts of a holiday on the Moon. Through a masterful gradation of grey tones, he paints the Moon's rugged surface, placing a peak or hill on the

horizon from which a winding path is visible. Often, in the foreground, there is a crater filled with water, in which children's toy trucks, planes, and boats float, or another surreal synthesis appears – for instance, a classical female stone figure that transforms the crater into a fountain.

His entire body of work is imbued with moments of strange wonders, where cold colors and tones, through controlled yet expressive brushstrokes, construct an image full of intricate details. Milić employs a mosaic-like technique, though executed with a brush rather than small stones. This method reveals the artist's dedication and persistence in his craft. In this series, he remains faithful to his established artistic style of mosaic compositions while enhancing them with a narrative wrapped in conceptual paradigms that critically examine today's social reality. His futuristic Moon is grotesquely familiar, covered with the remnants of a civilization that cannot escape its own waste, even in space. Alongside ecological negligence, consumerism, and colonialism, we also encounter references to the degradation of the human spirit, which today seems more captivated by trinkets than by science, by colorful packaging rather than substance. The decline in societal values is evident not only in the diminishing significance of science (such as with Flat-earthers) but also in the rise of fascism, extremism, and narcissism. Milić satirically addresses this dynamic, questioning all the achievements of the 20th century. Have humans even been to the Moon, or is it all a farce? What is being fed to us as truth? In this context, the Moon's surface serves as a reminder of everything we have destroyed on Earth, making us realise that the pinnacle of technology does not necessarily offer a moral imperative.

Today, in the world of capital, we discover that matter does not liberate but rather condenses the pathology of social hierarchies. We bear witness to a spectacle of lies, surveillance, the fetishisation of possession, and the decadence of intellect. With virtuosity and wit, Milić paints the absurdities of today's value system. He does not offer an escapist vision but instead invites us to reflect on our own values and choices. Will we continue to be a society that glorifies profit above survival, or will we recognize the absurdity of our own greed? Ultimately, the question is not whether humanity can reach the stars, but whether anything other than its own nihilism will be there to greet it.

Through his monumental constructions, reliefs, and sculptures, Vice Glibota embodies worlds of an unknown future. He builds his artistic expression using a diverse range of materials, from wood, stone, plaster, and concrete to Styrofoam and cast synthetic resins, often combining them with electrical installations and metal fillers. The synthetic resin allows him precise execution and direct interaction with form. The tones are subdued, the colors minimalised, directing our focus to the treatment of materials. His work reveals a tendency towards contrasts, juxtaposing smooth and rough textures to enhance the visual and tactile impact of his sculptures.

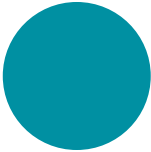
Fascinated by the possibilities of merging the human and the technological, the artist raises a series of questions in the realms of bio mechanics, bioethics, and genetic engineering. His figures, trapped within mechanical structures, reflect visions of human integration with technological components, exploring the complex relationship between man and machine. Glibota touches on transhumanism, the idea of enhancing human capabilities through technology, and explores the fears and concerns associated with it. He delves into the ethical dilemmas and societal implications of merging humans with advanced technology, questioning the potential consequences of such evolution. By examining both the promises and perils of transhumanism, he sheds light on humanity's pursuit of progress.

Elements of nature that he creates like trees, plants, and abstract organic forms, highlight a stark contrast to the dystopian theme. Lines, shadows, and shapes seem to dissolve, reminding us of decay and disintegration. Rusted structures evoke abandoned cities. The very title of the exhibition, The Wasteland Loot, conjures post-apocalyptic imagery reminiscent of wasteland cyberpunk cinematography.* Though technological progress fascinates him, Glibota is also deeply aware of its dangers, recognizing the dangerous path on which civilization treads. His works open a space for ontological reflection on contemporary

* Although cyberpunk and the post-apocalyptic genre are conceptually distinct, their fusion – sometimes referred to as cyberpunk wasteland – explores advanced technology persisting within a collapsed civilization. (author's note)

civilization, its foundations, and the limits of its expansion in the era of surveillance capitalism. He critically examines the moment when civilization reaches its technological peak, inevitably followed by decline.

In an age where eternal life is becoming a possibility, Glibota reminds us of the law of entropy, offering a dialectic of progress and decadence as an inescapable reality of a high-tech world. Powerful and striking his sculptures both captivate and unsettle, filling us with a sense of wonder and unease. His post-apocalyptic landscapes and post-human entities become mirrors in which we fracture, disappear, and confront our deepest fears of a dehumanized present and future. ●

LINK IN ART II

2025.

LINK IN ART

Zoltan Horvat Cološ

– Moje djetinjstvo / My Childhood
(kiparstvo / sculpture)

KRK | 27. 6. – 18. 7. 2025.

Zoltan Horvat Cološ

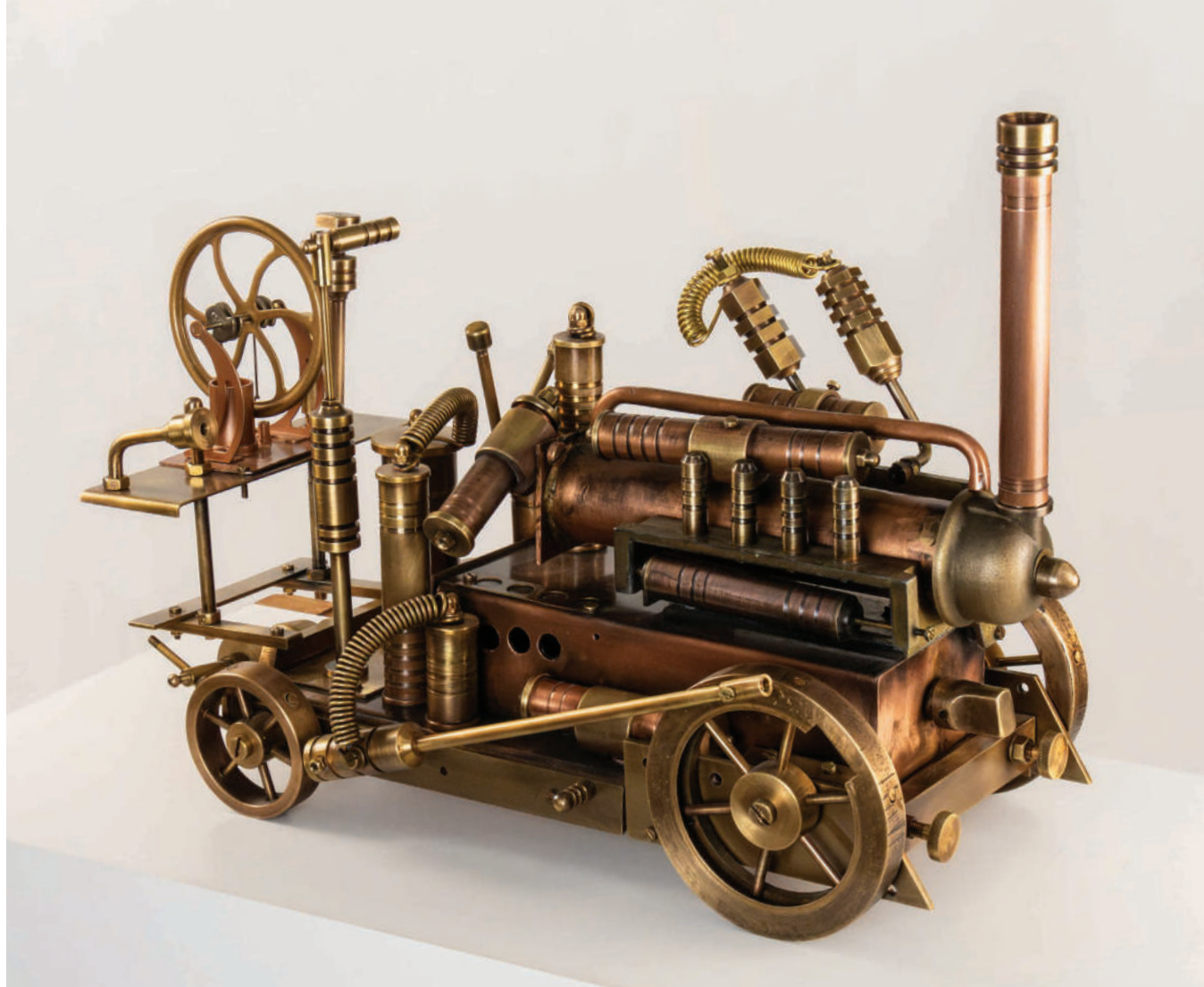
– dio ciklusa Moje djetinjstvo / part of the cycle My Childhood
– drvo, staklo, bronca i mesing / wood, glass, bronze and brass

Zoltan Horvat Cološ

- dio ciklusa Moje djetinjstvo / part of the cycle My Childhood
- drvo, staklo, bronca i mesing / wood, glass, bronze and brass

Zoltan Horvat Cološ

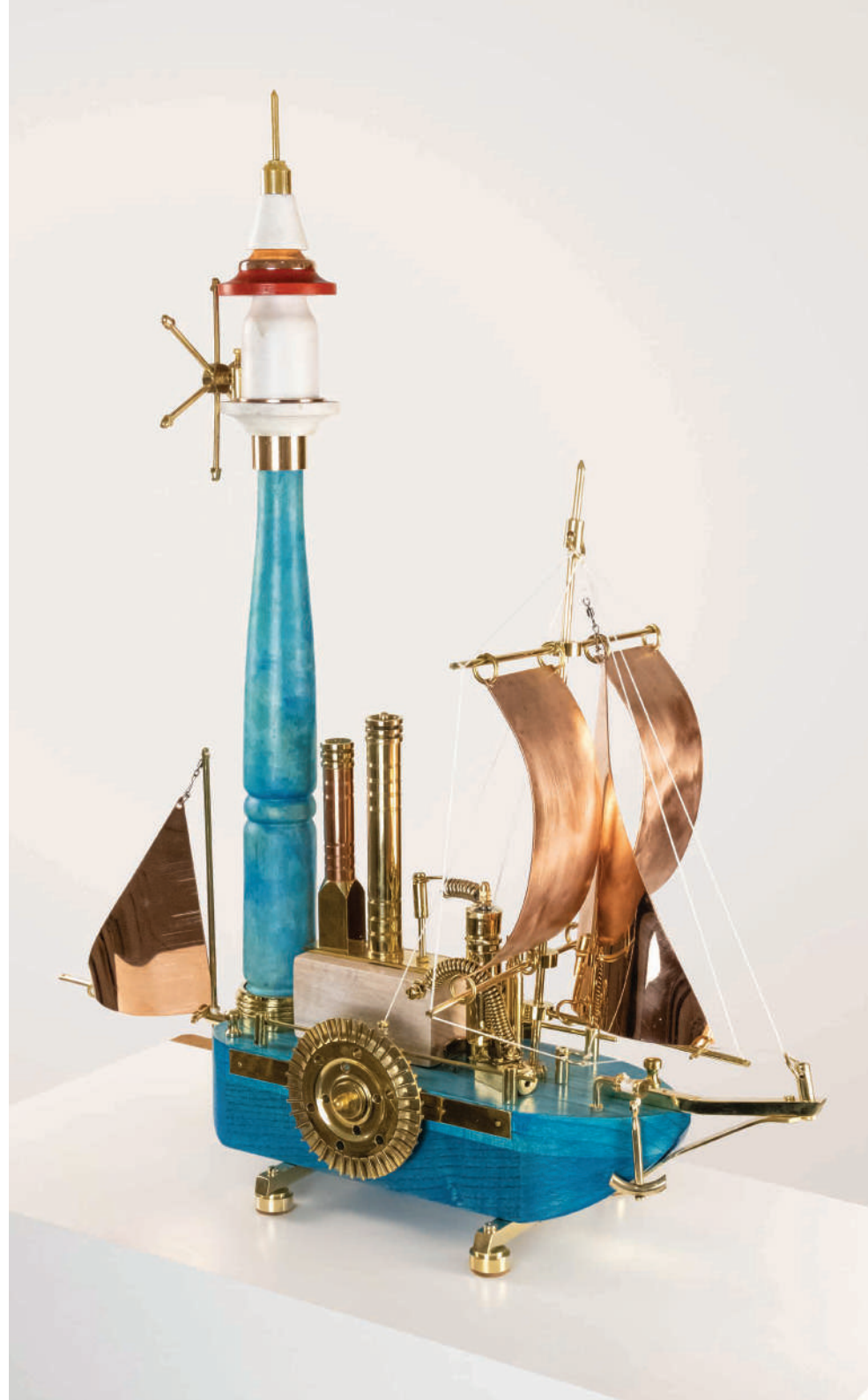
– dio ciklusa Moje djetinjstvo/part of the cycle My Childhood
 – drvo, staklo, bronca i mesing/wood, glass, bronze and brass

Zoltan Horvat Cološ
 – dio ciklusa Moje djetinjstvo / part of the cycle My Childhood
 – drvo, staklo, bronca i mesing / wood, glass, bronze and brass

Zoltan Horvat Cološ

– dio ciklusa *Moje djetinjstvo*/part of the cycle *My Childhood*
 – drvo, staklo, bronca i mesing/wood, glass, bronze and brass

LINK IN ART

Zdravko Milić

– Lunadrom

(slikarstvo, instalacije / painting, installations)

KRK | 19. 7. – 7. 8. 2025.

Zdravko Milić

– Lunadrom V

– akril na platnu / acrylic on canvas, 120 x 200 cm, 2020.

Zdravko Milić

– Lunadrom I

– akril na platnu/acrylic on canvas, 80 x 80 cm, 2020.

Zdravko Milić

– Lunadrom VII

– akril na platnu/acrylic on canvas, 120 x 200 cm, 2021.

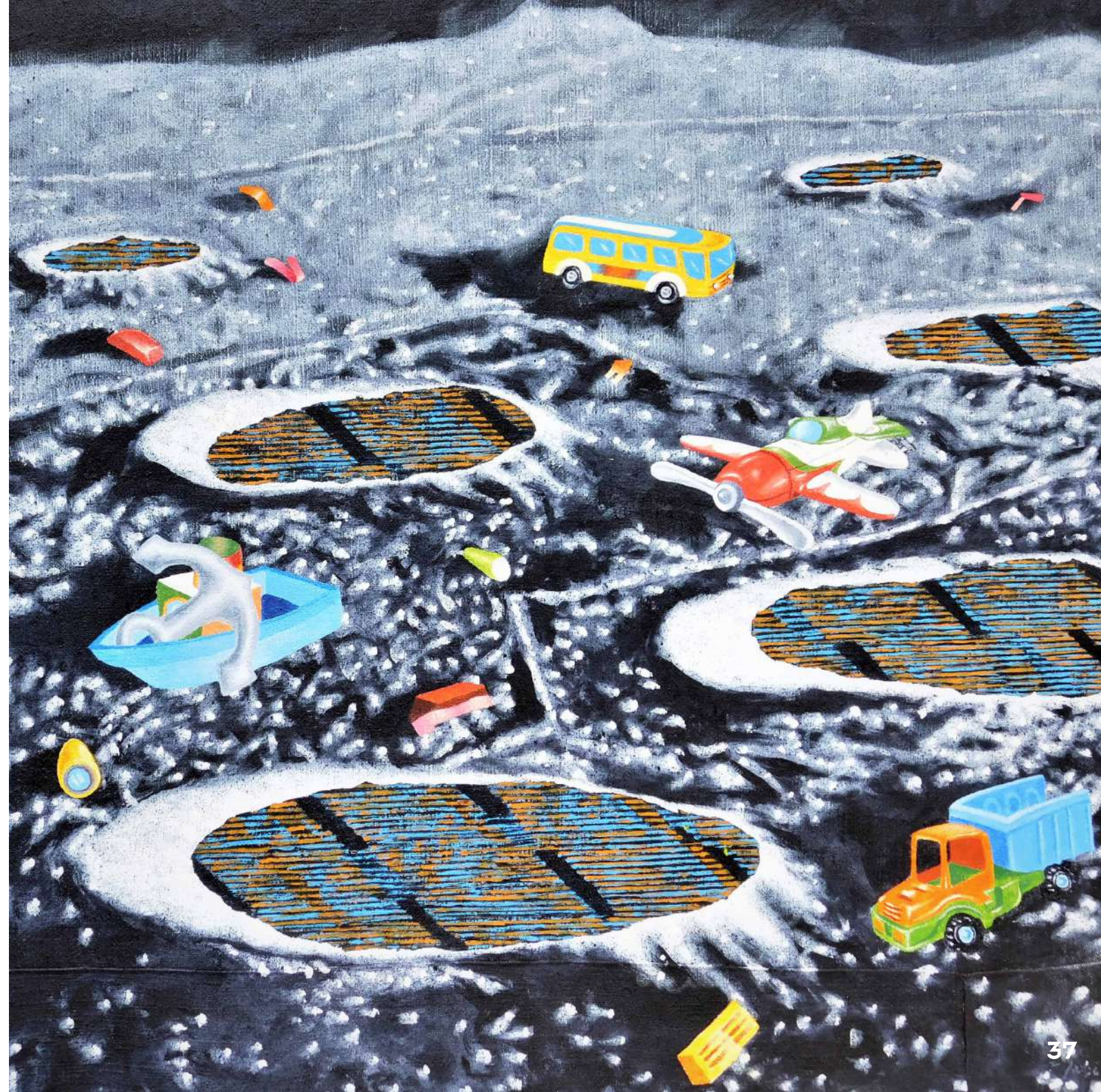

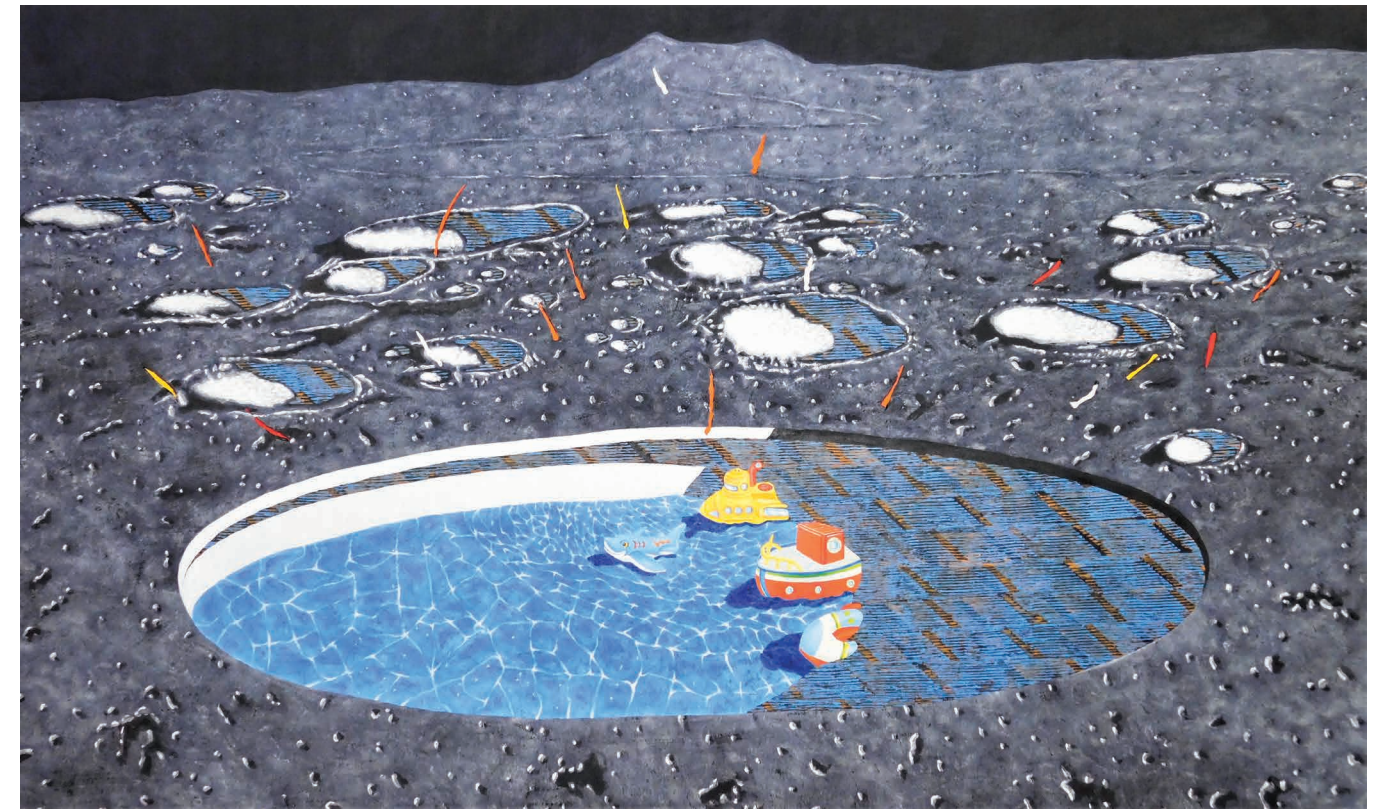

Zdravko Milić

- Bez naslova/Untitled
- kombinirana tehnika/combined technique, 31 x 20 x 14,5 cm, 2016.

- Lunadrom II
- Zdravko Milić**
- akril na platnu/acrylic on canvas, 80 x 80 cm, 2020.

Zdravko Milić
 – Restitucija III/Restitution III
 – kombinirana tehnika/combined technique, 43 x 22 x 10 cm. 2008.

Zdravko Milić
 – Lunadrom IV
 – akril na platnu/acrylic on canvas, 120 x 200 cm, 2021.

► **Zdravko Milić**

– Trokut/Triangle
– kombinirana tehnika/combined technique, 35 x 21 x 11 cm, 2013.

► **Zdravko Milić**

– Mjesec/Moon
– kombinirana tehnika/combined technique, 31 x 16,5 x 15 cm, 2010.

LINK IN ART

Vice Glibota

– The Wasteland Loot
(kiparstvo/sculpture)

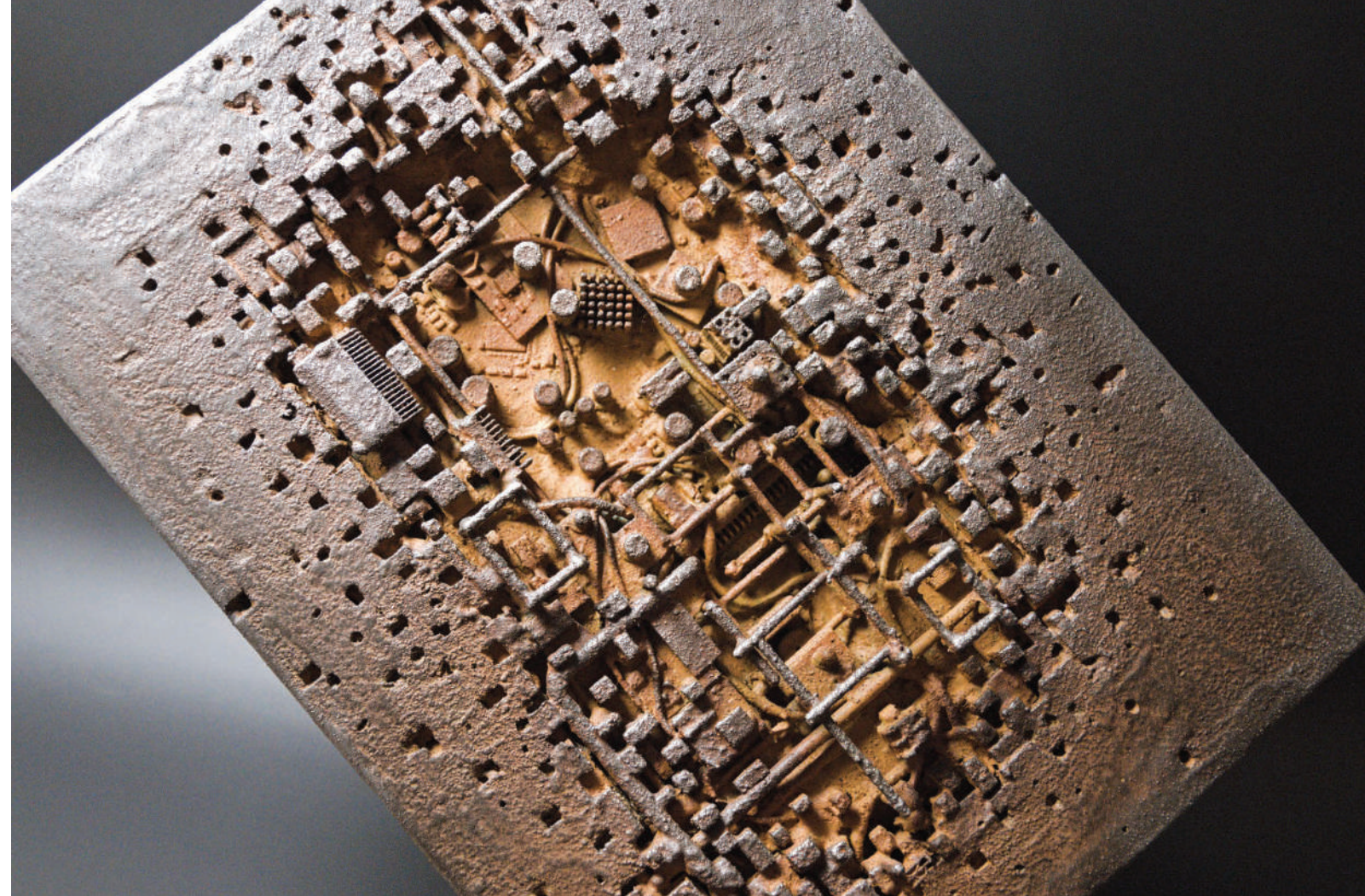
KRK | 8. – 28. 8. 2025.

Vice Glibota

– Bez naziva/Untitled

– kombinirana tehnika/combined technique, 41 x 65 x 40 cm, 2022.

Vice Glibota

– Bez naziva/Untitled

– kombinirana tehnika/combined technique, 44 x 65 x 50 cm, 2022.

Vice Glibota

– Bez naziva/Untitled

– kombinirana tehnika/combined technique, 64 x 80 x 44cm, 2024.

Vice Glibota

– Bez naziva/Untitled

– kombinirana tehnika/combined technique, 86 x 70 x 70,5 cm, 2021.

Vice Glibota

– Bez naziva/Untitled

– kombinirana tehnika (reljef)/combined technique (relief), 126,2 x 103 x 18,7 cm, 2024.

BIOGRAFIJE

ZOLTAN HORVAT SOLOŠ rođen je u Subotici 1958. godine. Obiteljska radionica za izradu predmeta od mesinga 2025. godine ušla je u 70. godinu postojanja. Prve radove izradio je u radionici svojih roditelja. Po završetku gimnazije, školovanje je nastavio na Fakultetu fizičke kulture u Beogradu. Orijentacija u smjeru primijenjene umjetnosti datira od sredine '90-ih godina. Član je Udruženja primijenjenih umetnika Vojvodine.

Samostalne izložbe:

Sax caffe galerija, Subotica, 2004.
Banja Kanjiža galerija, 2005.
Palača umjetnosti Budimpešta, 2005.
– u organizaciji Francuskog kulturnog centra u Budimpešti
Galerija Renata, Novi Sad, 2006.
Mađarski kulturni centar, Beograd, 2015.
Provansa, Francuska, 2017.

Skupne izložbe:

Likovni susreti Subotica, Bienale, 2005./2006.
Izložba radova primijenjenih umjetnika Vojvodine (Mađari)

KONTAKT ● zoltanhorvatcolos@gmail.com

ZDRAVKO MILIĆ rođen je 1953. godine u Labinu. Srednju školu primijenjenih umjetnosti, odjel grafike, završio je u Splitu 1973. godine. Diplomirao je slikarstvo na Accademia di Belle Arti u Veneciji, 1977. godine, u klasi prof. Carmela Zottija. Stručno je usavršavao mozaik 1988. na École Nationale Supérieure de Beaux – Arts u Parizu, u klasi prof. Ricarda Licate. Od 1978. – 2006. godine djeluje kao samostalni umjetnik. Od 2006. radio je kao docent na Akademiji primijenjenih umjetnosti

Sveučilišta u Rijeci, a do umirovljenja 2019. godine u zvanju redovitog profesora predaje na kolegijima Slikarstvo i Mozaik. Član je HDLU-a Rijeka i HDLU-a Zagreb. Godine 2018. u izdanju Muzeja suvremene umjetnosti Istre izlazi monografija o umjetnikovom radu čiji tekst potpisuje Mladen Lučić. Predstavljao je Hrvatsku na mnogobrojnim međunarodnim izložbama i projektima. Intenzivno izlaže od početka '70-ih godina, a dosad je izlagao na 103 samostalnih izložbe i sudjelovao na više od 700 skupnih izložbi u zemlji i inozemstvu. Dobitnik je 64 nagrade. Sudionik je velikog broja međunarodnih slikarskih i kiparskih simpozija. Djela mu se nalaze u muzejima suvremene umjetnosti, gradskim fundusima, muzejima i galerijama, kao i u privatnim galerijama i zbirkama u zemlji i inozemstvu.

KONTAKT ● milic.zdravkox@gmail.com

VICE GLIBOTA rođen 1988. u Splitu gdje 2008. godine završava srednju likovnu školu Fausta Vrančića – smjer kiparstvo. Magistrirao je kiparstvo 2013. godine, u klasi prof. Stjepana Skoke na Akademiji likovnih umjetnosti u Širokom Brijegu Sveučilišta u Mostaru. Sudjelovao je u radu kiparske kolonije održane na Braču 2012. godine, a koja je rezultirala izvedbom jedne javne kamene skulpture u Bolu na Braču. Sudjelovao je na jubilarnom 50. ZILIK-u gdje je u Centru za pružanje usluga u zajednici "Vladimir Nazor" održao likovnu radionicu za djecu pod nazivom "Odiseja u svemiru 2024.". Sudjelovao je u realizaciji umjetničkog segmenta projekta "Astropark Makarska" – edukacijskog centra za djecu i odrasle otvorenog 2017. godine u sklopu Makarske zvjezdarnice. U sklopu tog projekta realizirao je sedam javnih skulptura koje predstavljaju nebeska tijela sunčevog sustava: Merkur, Veneru, Zemlju, Mars, Asteroidni pojas, asteroid Makarska i Kuiperov pojas. Voli kreirati u različitim medijima poput drva, kamena, gipsa, betona, metala i sl. Trenutno u svom radu koristi kombinaciju tehnika *assemblage* i *upcycle*, a formu gradi koristeći se otpadnim materijalom u svrhu reciklaže. Medij u kojem trenutno stvara je kombinacija različitog otpadnog materijala: metala, drva, elektroničkih komponenti te betona, gipsa i epoxy smola. Sudjelovao na nekoliko skupnih i samostalnih izložbi. Član HDLU-a u Zagrebu i HULU-a Split. Živi i radi u Makarskoj.

KONTAKT ● glibotavice24@gmail.com
www.instagram.com/viceglibota

LINK IN ART 11

IMPRESSUM

INK IN ART 11

Naklada: 250 primjeraka ~ Tisak: Kerschhoffset Zagreb d.o.o. ~ Nakladnik: Centar za kulturu Grada Krka; Galija 36, 51500 Krk; 051 220 041; kultura@gradkrk.hr; www.grad-krk.hr ~ Za nakladnika: Maja Parenić ~ Urednik: Igor Gržetić ~ Tekst i prijevod: Luisa Ritoša ~ Fotografije: autori ~ Grafičko oblikovanje: LURI Design, Igor Gržetić

